Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0639
(mr. J. van der Groen, voorzitter, T.I. van Bommel-Scheffer, mr. A.M.T. Wigger, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 11 november 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 13 juli 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen van het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

Samenvatting

Registraties. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor een periode van acht jaar opgenomen in verschillende registers, omdat de rekening van de vennootschap van de consument betrokken was bij Whatsapp-fraude. Ook heeft de bank de bankrelatie opgezegd. De consument vordert verwijdering van de registraties, althans verkorting van de opnameduur en een proceskostenvergoeding. De commissie is van oordeel dat de duur van de registratie in het EVR en het Incidentenregister dient te worden verkort. De registraties in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR blijven ongewijzigd.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 april 2021. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn vertegenwoordiger mevrouw mr. M. Peelen, advocaat. De bank was eveneens aanwezig.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument en zijn broer exploiteren een winkel in Gouda en een winkel in Waddinxveen. De consument en zijn broer hielden gezamenlijk op naam van [naam vennootschap 1] B.V. (hierna: vennootschap 1) onder andere een Ondernemersrekening (hierna: rekening 1) aan bij de bank. Zij beschikten ieder over een betaalpas ten aanzien van rekening 1, te weten betaalpas met nr. 301 op naam van de broer en betaalpas met nr. 311 op naam van de consument. Ook hielden zij op naam van [naam vennootschap 2] B.V. (hierna: vennootschap 2) onder andere een Ondernemersrekening (hierna: rekening 2) aan bij de bank. Zij beschikten ieder over een betaalpas ten aanzien van rekening 2, te weten betaalpas met nr. 451 op naam van de broer en betaalpas met nr. 461 op naam van de consument.

2.2 Op 31 december 2019 om 16:58 uur is met gebruik van betaalpas 311 de daglimiet voor geldautomaten ten aanzien van rekening 1 verhoogd van € 500,- naar € 10.000,-. Later die dag voerde de consument in dat die verhoging van de limiet moest gelden tot en met 3 januari 2020. Ook heeft de consument later die dag de daglimiet voor betalingen in de bankier-app van de bank verhoogd naar € 5.000,-.

2.3 Voor rekening 2 is op 30 december 2019 om 11:26 uur met gebruikmaking van betaalpas 461 de daglimiet voor geldautomaten voor betaalpas 451 verhoogd van € 500 naar € 2.500,-. Op 2 januari 2020 om 15:00 uur is de limiet voor betaalpas 451 (wederom met gebruikmaking van betaalpas 461) verhoogd van € 500,- naar € 720,-.

2.4 In de nacht van 1 januari op 2 januari 2020 is om 00:18 uur een bedrag van € 2.970,- bijgeschreven op rekening 1. Het bedrag bleek afkomstig van Whatsapp-fraude. De benadeelde heeft aangifte gedaan.

2.5 Dit bedrag is op 2 januari 2020 om 00:19 uur door de broer doorgeboekt naar rekening 2. Hierop is het volledige bedrag direct van rekening 2 doorgeboekt naar de spaarrekening van vennootschap 2. Dezelfde dag is het volledige bedrag van de spaarrekening van vennootschap 2 weer teruggeboekt naar rekening 2. Vervolgens hebben de volgende transacties/opnames plaatsgevonden:

- een bedrag van € 1.900,- is op 2 januari 2020 overgeboekt naar een derde;
- een bedrag van € 750,- is doorgeboekt naar de rekening 1 waarna het met betaalpas 311 contant is opgenomen bij een betaalautomaat. Na deze opname was het saldo op rekening 1 nul;
- op 2 januari 2020 om 15:00 uur is met gebruikmaking van betaalpas 461 de limiet voor betaalpas 451 verhoogd naar € 720,-.

Tussen 15:11 en 15:13 uur is in drie opnames met betaalpas 451 het totaalbedrag van € 720,- opgenomen van rekening 2, waarmee ook het volledige saldo van deze rekening is opgenomen.

2.6 In februari 2020 heeft de bank te kennen de persoonsgegevens van de consument en zijn broer te hebben opgenomen in het Intern Verwijzingsregister (hierna: het IVR), het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna: het EVR) voor een periode van acht jaar. Ook heeft de bank de bankrelatie met de vennootschappen, de consument en zijn broer opgezegd.

2.7 De consument heeft bezwaar gemaakt tegen de beëindiging van de bankrelatie en de opname in de registers. De bank heeft dit bezwaar afgewezen.

De klacht en vordering

2.8 De consument stelt dat de bank op onterechte gronden zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd, althans dat de duur van de registraties buitenproportioneel is. Ook stelt de consument dat de bank op onterechte gronden de bankrelatie heeft beëindigd. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

- de consument heeft zich niet schuldig gemaakt aan de gestelde fraude en in geen geval opzet gehad om de bank te misleiden;
- op 2 januari 2020 heeft in de winkel te Gouda een klant een bestelling gedaan voor een bedrag van € 2.970,-, waarvoor de consument op verzoek van de klant een factuur vanuit vennootschap 1 heeft opgemaakt. De volgende dag is het bedrag bijgeschreven op rekening 1 en heeft de klant de bestelling opgehaald. Na ontvangst van het bedrag op rekening 1 heeft de consument het bedrag overgemaakt naar rekening 2. De consument verkeerde in de veronderstelling dat het ontvangen bedrag de betaling was van de factuur van de bestelling.
- rekening 1 werd door de consument niet meer gebruikt. Daarom heeft hij het ontvangen bedrag overgemaakt naar rekening 2. Vervolgens is dit bedrag gebruikt om zakelijke kosten en verplichtingen te betalen;
- betaalpas 311 bleek niet meer in de brandkast (met een niet-werkend slot) in de winkel in Gouda te liggen. De broer van de consument heeft op 17 oktober 2020 aangifte van diefstal van bankpas 311 gedaan;
- de consument is niet betrokken geweest bij de limietverhogingen;
- de registratie is niet proportioneel. De consument ondervindt hinder van de registraties en wordt onevenredig in zijn belangen geschaad. Het is voor hem niet mogelijk om de komende acht jaar een hypothecaire geldlening af te sluiten voor de aankoop van een woning.

Ook wordt hij belemmerd in andere financiële mogelijkheden in de toekomst voor de duur van acht jaar, zoals het aanvragen van een (zakelijk) krediet en het gebruik maken van (zakelijke) bankrekeningen. Voorts gaat het om een relatief laag fraudebedrag en heeft de consument aangeboden om het ontvangen bedrag direct terug te geven.

Primair vordert de consument per direct verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de het IVR, het Incidentenregister en het EVR en een proceskostenvergoeding. Subsidiair vordert hij verkorting van de duur van de opname in de voorgenoemde registers.

Het verweer

2.9 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie moet beoordelen of de registratie van de persoonsgegevens van de consument in de diverse registers gerechtvaardigd is. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn en proportioneel.

<u>Externe registers</u>

Voorwaarden voor registratie in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.2 Allereerst zal de commissie de vraag beantwoorden of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met het Protocol, de AVG en de UAVG.

3.4 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor de consument ernstige gevolgen kan hebben (bijvoorbeeld geen betaalrekening of hypotheek meer krijgen), moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument (Kifid GC 2017-717). Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoons-gegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, en ook voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

3.5 Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het Protocol, zie de bijlage).

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in het EVR?

3.6 Het staat vast dat op 2 januari 2020 om 00.18 uur een door fraude verkregen bedrag van € 2.970,- is bijgeschreven op rekening 1 en dat vlak na de ontvangst van dit bedrag, het bedrag is overgemaakt naar rekening 2. Vervolgens zijn er diverse transacties en opnames geweest, zoals omschreven in 2.5. Vast staat ook dat de limieten van de bankpassen van rekening 1 en rekening 2 voorafgaand aan de ontvangst van het bedrag aanzienlijk zijn verhoogd, terwijl rekening 1 niet noemenswaardig gebruikt werd. De consument heeft geen plausibele verklaring gegeven voor deze gang van zaken, terwijl dat gelet op alle feiten tezamen wel verwacht had mogen worden. De consument heeft slechts aangevoerd dat hij dacht dat het bedrag afkomstig was van een bestelling van een klant.

3.7 De gedragingen van de consument vormen volgens de bank een bedreiging voor de bank en voor de financiële sector in haar geheel. De bank heeft aangevoerd dat de gedragingen van de consument de conclusie rechtvaardigen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan verduistering en/of (schuld)witwassen in de zin van artikel 321, 420bis en 420 quater van het Wetboek van Strafrecht, aan oplichting of (schuld)witwassen, dan wel medeplichtigheid daaraan.

3.8 De commissie is van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat de handelwijze van de consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een katvanger/geldezel.

De bankrekening van de consument is gebruikt als begunstigde rekening om gelden afkomstig van Whatsapp-fraude op te laten storten, waarna met de bijbehorende betaalpassen het frauduleus verkregen geld is opgenomen. Deze fraude kan alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met de bankpas die niet geblokkeerd is. Zowel de bankpas als de pincode moeten beschikbaar zijn (gesteld).

3.9 Naar het oordeel van de commissie heeft de consument niet aannemelijk gemaakt dat hij niet als geldezel heeft gefungeerd. De consument heeft in dit kader gesteld dat hij dacht dat het op 2 januari 2020 ontvangen bedrag afkomstig was van een klant die eerder die dag een grote bestelling had gedaan. De commissie volgt de consument niet in deze stelling. De betaling is ontvangen op 2 januari 2020 om 00:18 uur, terwijl de betreffende klant pas later die dag de bestelling zou plaatsen. De consument heeft geen plausibele verklaring gegeven waarom hij het bedrag heeft ontvangen nog voordat de bestelling was geplaatst. Voorts hebben er direct na ontvangst van het bedrag diverse betalingen en opnames plaatsgevonden met behulp van de bankpassen van de consument en zijn broer. Ook hiervoor heeft de consument geen plausibele verklaring gegeven. De commissie concludeert dat de bank op basis van de genoemde omstandigheden in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (medeplichtigheid aan) fraude en/of (schuld)witwassen.

De proportionaliteit van de EVR-registratie

3.10 De bank dient bij de registratie het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dit is neergelegd in artikel 5.2.1 sub c van het Protocol. Dit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. Betrokkenen die de wens hebben dat hun registratie wordt verwijderd of verkort, moeten aanvoeren waarom zij disproportioneel worden geraakt in hun belangen en waarom hun belangen zwaarder wegen dan die van de bank.

3.11 De bank heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de bank, en dat van de financiële sector als geheel, zwaarder weegt dan dat van de consument bij het niet registreren. De commissie volgt het standpunt van de bank. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van rekening 1 een derde kon worden opgelicht. De commissie ziet dan ook in dat de bank in het kader van fraudebestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen een groot belang heeft bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Gelet op het (op dit moment) ontbreken van een toereikende onderbouwing van de consument van een concreet belang, is de commissie van oordeel dat het belang van de bank bij registratie van de persoonsgegevens van de consument zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het verwijderen van de registratie.

3.12 Gelet op de zwaarte van het verwijt, zoals omschreven in 3.9, acht de commissie een kortere registratieduur op zijn plaats is. De commissie oordeelt daarom dat de bank de registratietermijn van de persoonsgegevens van de consument in het EVR dient te verkorten naar zes jaar. Na afloop van die termijn is de registratie van de persoonsgegevens van de consument niet langer zichtbaar voor andere bancaire instellingen of geldverstrekkers.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in het Incidentenregister?

3.13 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Ten aanzien van de duur van deze registratie is de commissie van oordeel dat deze ook verkort dient te worden naar zes jaar. De commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de Incidentenregistratie dan de duur van de registratie in het EVR rechtvaardigen.

<u>Interne registers</u>

Voorwaarden voor registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR)

3.14 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

3.15 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissen-administratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR?

3.16 Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Dient de registratieduur in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie te worden verkort?

3.17 De commissie acht voor deze registraties de duur van acht jaar proportioneel om de navolgende redenen.

Voorop staat dat de registraties in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie hebben wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het EVR, niet belemmerd in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

Conclusie ten aanzien van de registraties

3.18 De slotsom is dat de registraties in de interne en externe registers terecht zijn maar dat de duur van de externe registratie in het EVR en het Incidentenregister moet worden verkort naar zes jaar. De duur van de interne registraties in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie van acht jaar blijft evenwel gehandhaafd.

3.19 De commissie wenst te benadrukken dat de consument indien hij op enig moment vindt dat sprake is van gewijzigde omstandigheden in zijn leven die ertoe zouden kunnen leiden dat de bank het voortduren van de registratie heroverweegt een verzoek hiertoe kan doen aan de bank.

Heeft de consument recht op een proceskostenvergoeding?

3.20 De consument heeft een proceskostenvergoeding gevorderd. Hij heeft zich in deze procedure laten bijstaan door een advocaat. Nu de consument deels in het gelijk is gesteld acht de commissie een proceskostenvergoeding op zijn plaats. De vordering van de consument is van onbepaalde waarde. Het Liquidatietarief van Kifid kent voor die categorie vorderingen geen tarief. Conform het advies in het Rapport BGK-integraal 2013 van de Rechtspraak wordt hierbij dan ook aansluiting gezocht bij het tarief voor vorderingen van € 15.000,- (Kifid GC 2020-1019). De kosten van de procedure aan de zijde van de consument worden door de commissie vastgesteld op € 800,- (2 punten x= tarief V Kifid). De commissie is van oordeel dat de bank hiervan 50% aan de consument moet vergoeden, ofwel € 400,-

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering gedeeltelijk toe en beslist dat de bank binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR verkort tot zes jaar en aan de consument een proceskostenvergoeding van € 400,- betaalt. Al het overige wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

***2** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*

(…)

***b.** ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*

(…)

***4** Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*

(…)

***b.** indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*